

Szabó László

Szabó Lászlóval való ismeretségünk sok évtizedre nyúlik vissza.

A Zeneakadémia hallgatójaként, ha bármit játszott, kamaraművet zongorával vagy rézfúvós együttesel, mindig magára vonta a figyelmet.

Olyan gyönyörű éneklő hangon játszott, hogy a hang tökéletes harmóniában közvetítette a hangszer, a levegő, a száj, a lélek rezgéseit, rezdüléseit, a zene minden mozzanatát.

Hangképzése, hangindításai, vibrátói, a hang kicsengetése, a hang sokféle megformálása mindig a zenei mondanivalót szolgálták. Akár egy nagybőgő pizzicato hangját is tökéletesen megszólaltatta hangszerén.

A magyar rézfúvós iskola egyik legfontosabb művésze.

Évtizedeken keresztül a Nemzeti Filharmonikus Zenekar szólamvezetője.

Sok szép élményben volt részünk, amihez egy-egy tubaszólóval ő is hozzájárult.

Kamaramuzsikusként a Reneszánsz Rézfúvós Kvintettel megnyerték az I. Maurice André nemzetközi verseny nagydíját. Jelentős szerepet játszottak – később Budapest Rézfúvós Kvintett néven – rézfúvós kultúránk felfelé ívelésében. Kitűnően képviselték a magyar kortárszenei kultúrát a nagyvilágban. Turnék Japántól Európa országain át Amerikáig.

1982-től tanít, 1998-tól a Zeneakadémián. Számos mesterkurzust tartott, részt vett hazai és külföldi zsűrik munkájában.

Pedagógiai munkásságát dicséri, hogy 1992 óta növendékei nemzetközi versenyeken 71 helyezést értek el, köztük 37 első díjat.

Számos díjjal tüntették ki.

A legjelentősebbek: 1986 – Liszt-díj, 1989 – az Év Művésze (az ÁHZ zenekarban), 1998 – Ferencsik-gyűrű, 2004 – Életműdíj a Nemzetközi Tuba és Eufónium Szövetségtől.

Nyugalomba vonulása után is figyelemmel kíséri a rézfúvós rendezvényeket, és hasznos tanácsokkal látja el kiváló együtteseinket.

Dubrovay László